

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ свѣтъ) о 4-ой годъ попох. Литер. додатокъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушъ кожного д. го и поодѣльного дня кожного мѣсяца.

Редакция, администратія и енопедація подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Вѣдъ листы, посылки и рекламации наложить пересылати подъ адресомъ: редакция и администратія „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка

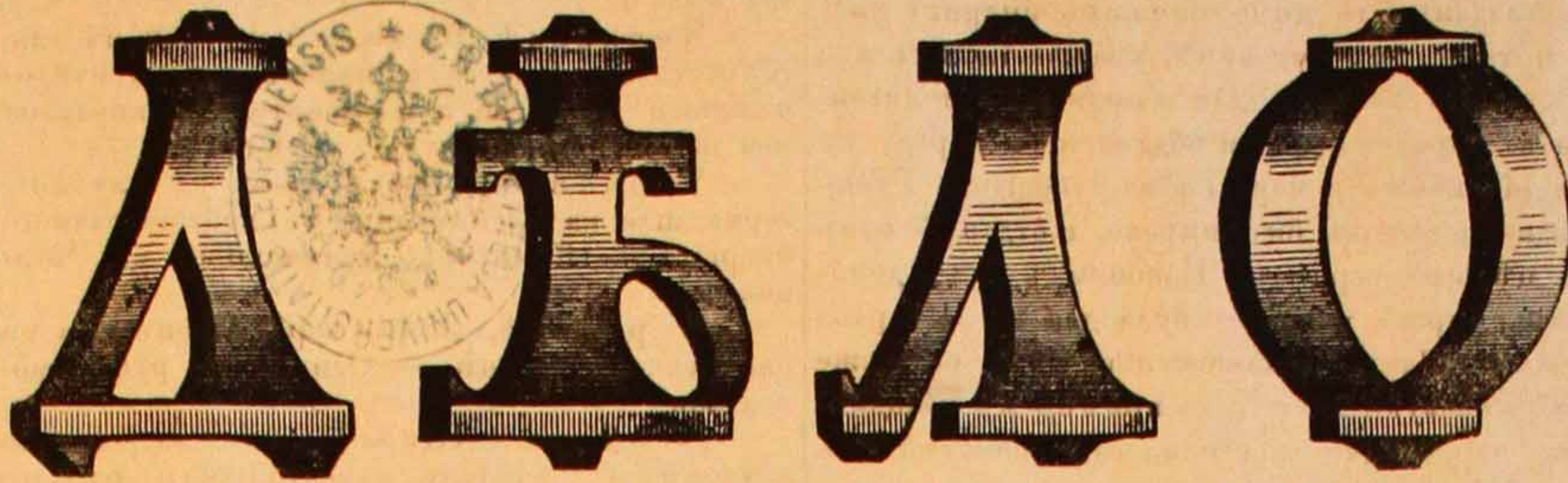
Рукописи не звертаются только на попередню заготовку.

Подшивное число стоить 12 кр. а в. в.

Оголошена привимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. отъ одной оточки печатной.

Рекламации неопечатаный вѣдъ отъ порта.

Предплату наложить пересылати франко (налучше почтовымъ переканьемъ) до: Администраціи часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: Для Россіи

на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 вр.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 вр.	на чверть року . . . 3 рубл.

отъ дол. „Библиотекы“

на цѣлый рокъ . . . 16 вр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 вр.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 вр.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самы додатокъ: на самы додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . 2:50	на пѣть року . . . 2 р. 50к.
на чверть року . . . 1:25	на чверть року . . . 1 р. 25к.

Для Закарпатъ, окрѣже Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 вр.	на цѣлый рокъ . . . 15 рубл.
на пѣть року . . . 7:50	на пѣть року . . . 7 р. 50к.
на чверть року . . . 3:75	на чверть року . . . 3 р. 75к.

отъ дол. „Библиотекы“ на самы додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 19вр.	на цѣлый рокъ . . . 6 вр.
---------------------------	---------------------------

III. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вымовѣ ѡ=ji, ѡ, ѡ=и, и (въ оерединѣ и на концѣ слѡвъ)=ы, и (на початку слѡвъ и по самогласныхъ) = i, ѡ (на початку слѡвъ) = vi.

Выбѡръ посла до рады державной зъ мѣсть Станиславова и Тысьменицѣ.

Позавчера при доповняючѡмъ выборѣ посла до рады державной зъ мѣсть Станиславова-Тысьменица отогрався прологъ, зъ котораго мы, Русины, вже напередъ можемо змѣркувати, що то за штука буде — тѣ недалекі загальні выборы до сойму! Тероризмъ — тыль однимъ словомъ можемо схарактеризувати поступованье польской партіи при позавчерашнѡмъ выборѣ. Закинь подамо обширѣйшій описъ того тероризму, на теперъ значащю лишь то, що въ Тысьменици страждае въ громадскѡмъ арештѣ честный мѣщанинъ Иванъ Цбрановскій не за що инше, лишь за то, що одному неписьменному борцеви написавъ на картцѣ имя кандидата, а въ Станиславоѣ агитаторы за др-омъ Билиньскимъ посунулись до того нечуваного въ цивилизованѡмъ мирѣ тероризму, що не давали афишувати отозвы, препоручуючи выборѣ п. Тита Заячкѡвского; где появилися такій афишъ, заразъ здирали постѣпая польского комитета. И то ваюгъ бути „obywatele“!... Русины лишь хоба съ глубокимъ сожалѣнемъ мусять глядѣти на такій польскій геройства!

Въ два дни передъ выборомъ агитаторы за дрѡмъ Билиньскимъ порозсылали до польскихъ и до вѣдѣнскихъ псевдо-автономистичныхъ газетъ (въ родѣ такой гончон собаки, якъ „Tribüne“, котра, где лишь може, кусае Русинѡвъ) — съ безримѣрными напастьями, клеветами и денунціациями на русскихъ мѣщанъ зъ Тысьменицъ и на ихъ кандидата, п. Т. Заячкѡвского. Найаскравѣйшій папквилъ помѣстили: „Dziennik Polski“, звѣстный локкай паньскій, и вѣдѣвска „Tribüne“, органъ близкій до правительства. Якихъ крайню вже подыхъ клеветъ и денунціаций допустився дописуватель „Dzien. Polsk-ogo“ зъ Тысьменицъ, нехай судать самі читателѣ зъ слѡвъ дописи („Dz. Pol.“ ч. 71 зъ 27 марта), котрі въ оригиналѣ наводимо:

„Zajaczkowski już od 6 tygodni działa

pokrotnie na rzecz swoją, popieraną przez „Radę russką“ ze Lwowa. Kandydat ten odpowiada w zupełności usposobieniu swoich popieraczy (се до вѣдомости высшего краевого суда — Ped.). Agitację za nim prowadzi garstka zdemoralizowanych żydów pod komendą niejakich Abrahama Streita i Chaima Grossa, zażywających nieszczęśliwej sławy w mieście. Dziś odbyło się zgromadzenie adherentów Zajaczkowskiego, który wystąpił z wyznaniem swej wiary politycznej, skierowaną przeważnie przeciw narodowości polskiej i nie mądrego nie zawierającym... Ksiądz wikary gr. kat. Hlebowicki, adept doktryny Naumowicza (Polizei, Polizei! — Ped.), potrafił tak roznamiętnić chłopstwo (слухайте, рускій мѣщанин и селяне цѣлого краю руского, якъ васъ поважають!), że nie szczędził głośniejszych wyrzyków znamionujących, że jад nienawiści społecznej, wszczepiany obficie do umysłu prostaczków przez niesumiennych agitatorów, wywiera ciągle wpływ jątrzący. (Polizei! Ped.) Na notariusza tutejszego p. Witostawskiego omal że chłopstwo rozbewstwiło (поважій мѣщане тысьменицкі!) Ped.) i podjudzone nie rzuciło się dla tego, że interpelował Zajaczkowskiego o różne sprawy, a ten milczał, co niezmiernie jego adherentów gniewało. Z łaski ks. Hlebowickiego i Zajaczkowskiego, który goni za karierą (ложь! — Ped.), spodziewamy się bardzo namiętnych wyborów we czwartek i podobno nie obejdzie się bez zarządzenia środków ostrożności w interesie porządku i bezpieczeństwa publicznego (Жандармы, жандармы! Ped.), a w każdym razie ks. wikaremu należałoby obmyśleć inną posadę (крайна вже подѡсть, Ped.), któraby mu nastręczała pole do pożyteczniejszej działalności w duchu Chrystusa. (Где на цѣлѡй нашѡй Галицкѡй Руси есть такій кутокъ, гдебы рускій священникъ мѡгъ безъ перешкодъ дѣлати въ дусѣ Христа? — Ped.)

На тую дописъ пославъ п. Заячкѡвскій до редакціи „Dziennik-a Polsk-ogo“ слѣдуюче сипростованье:

Въ дописѣ въ Тысьменици, умѣщеной въ вступной статіи „Dziennik-a Polsk-ogo“ въ 28 марта 1883, Нр. 27 донесено, будьтобы я отъ 6 тыжднѣвъ дѣлавъ покутно въ користь мѡви кандидатуры, будьтобы я бувъ пошираный черезъ „Раду Руску“, и будьтобы я въ моѡй кандидатскѡй промовѣ дня 25 марта е. р. вло-

живъ исповѣдъ вѣры политичной, вымѣрену переважно противъ народности польской.

Понеже въ тѡмъ донесеню нема а нѣ слова правды, длатого отпираю тог донесенье яко подѡлу денунціацию.

Остаю съ поважаньемъ

Титъ Заячкѡвскій.

Тысьменица, 29 марта 1883.

До слѡвъ п. Заячкѡвского додамо отъ себе гдаекі поясненя.

Кандидатура п. Т. Заячкѡвского выплыла зъ чистого доврѣя тысьменицкого мѣщанства (безъ рѡжницъ народности або вѣры). Звѣстно бо загально, що п. Заячкѡвскій кромѣ того, що есть взѡрчево справедливымъ и совѣстнымъ судією, положивъ великі заслуги для мѣста Тысьменицъ; по недавнѡмъ пожарѣ Тысьменицъ онъ бувъ першимъ добродѣтелемъ нещасливыхъ, онъ бувъ душею комитету, котрый дбавъ о погорѣцѣвъ — и для всѣхъ нещасливыхъ, якъ для християнъ, такъ для жидаѡвъ, якъ для Русинѡвъ, такъ Поляковъ дѣливъ рѡвно жертваню лепту... Не диво, що мѣщанство тысьменицке зве его своимъ правдивымъ „батькомъ-опѣкуномъ“ и мас до него повне доврѣе, якого не може мати до першого-лучшого кандидата, котрому въ головѣ не нужда народа, але въ першѡй линіи ордеру, Verwaltungsrath-ство желѣзницъ и т. д., а въ другѡй линіи отбудованье Польщѣ „w dawnych granicach“. Мѣщанство тысьменицке не могло погодитись съ думкою, щобы его заступникомъ въ радѣ державной мавъ бути дръ Билиньскій, чоловікъ съ аристократичными поглядами польскими, бувшій членъ дирекціи того славного рустикального банку, кандидатъ, котрый готовъ голосувати не знати за якими тягарями на край, щобы только „Австрія сточила щасливо войну съ Россією и отбудувала Польщу“, — якъ сказавъ въ своѡй кандидатскѡй промовѣ во Львовѣ... Нѣ, не такого кандидата бажало тысьменицке мѣщанство. Не диво отже, що поважне число мѣщанъ прибуло до п. Заячкѡвского до дому и зажадало отъ него, щобы кандидувавъ. П. Заячкѡвскій зъ патриотичного обовязку не мѡгъ отмовити усильному жаданю мѣщанства, — але нѣкого а нѣ о голосъ, а нѣ о протекцію нѣколи не просивъ. Впрочѣмъ еще въ р. 1879 предкдано п. Заячкѡвскому кандидатуру, але онъ еи зрѣкъся супротивъ кандидатуры прихильного для Руси-

нѡвъ и мавшого тогды загальне поважанье дра Каминьского.

Замѣтимо, що „Руска Рада“ не ставила теперъ жадного кандидата; навѣтъ рускій центр. комитетъ выборчій во Львовѣ довѣдався о поставленѡй тысьменицкимъ мѣщанствомъ кандидатуры п. Заячкѡвского доперва въ два дни передъ выборами. Впрочѣмъ не оскорбляючи тыль „Рады Рускоя“ можемо сконстатувати фактъ, що п. Заячкѡвскій доси нѣколи не удавался до неѡ протекцію. Отже и слова въ „Dz. Pol.“, що „kandydat odpowiada w zupełności usposobieniu swoich popieraczy“ — суть простою выдумкою, не опертою на жаднѡмъ фактъ.

Партія дра Билиньского отнесла Пиррову побѣду. Кандидатъ тысьменицкихъ мѣщанъ упавъ.

Выбѡръ посла въ Станиславоѣ и Тысьменици, — якъ мы вже высше замѣтили, — поуче насъ, въ якій то способъ польскій комитетъ будутъ переводити и загальні выборы до сойму, якихъ то средствъ будутъ они уживати противъ Русинѡвъ — „antynarodowych kandydatów“... Для того звертаемъ нынѣ увагу всѣхъ Русинѡвъ на важкоѣ предстоячей борбы выборчей и для того еще разъ при сѣмъ случаю подносимъ наглаго, необходимому потребу зьединеня и сконсолидованя въ теперѣшнѡй хвилѣ всѣхъ нашихъ силъ народныхъ. — а се може статися лишь черезъ скорѣ скликанье загального вѣча Русинѡвъ.

Тѣшитъ насъ дуже, що нашъ голосъ знайшовъ вже ширый и радѡстный отгомѡнь середъ всѣхъ львѡвскихъ Русинѡвъ, — надѣвсь, що одной мысли съ нами и Русины напровинци. Дуже богато жизненныхъ, пекучихъ справъ у насъ въ теперѣшнѡй хвилѣ чекае залагодженя и всенародной санкціи. Тожъ нынѣ зивѡ горячо промовляемъ за потребою народного вѣча и вносимъ, щобы скликаньемъ вѣча и выготовленьемъ отвѣтныхъ резолюцій занялися люде, котрі творять нынѣ рускій центральный комитетъ выборчій. Съ покликомъ до дѣла — шлемо всѣмъ Русинамъ ширѡй волѣ „Щастъ Боже!“

ПРАВОПИСНЫЙ РУХЪ ВЪ ЕВРОПѢ.

(Студіа Михайла Погольнякого.) (Дальше.)

II.

Хочемо придивитися теперъ правописному рухови у важкѣйшихъ народѡвъ европейскихъ, щобы переконатися, о скѡлько сей рухъ есть загальныи. Що кождый рухъ, отже и правописный, есть обявѡмъ житя, закономъ природы, те знаемо; знаемо такожъ и инші причины, задля котрыхъ правописи мусять змѣнятися и не можуть стояти на одномъ мѣсци; теперъ же хочемо еще на прикладахъ провѣрити: чи правда оно, що не только Русины самі не мають супокѡйного сну задля правописныхъ клопотѡвъ?

Починаемо отъ Французѡвъ. Въ старину мали Французы значно отмѣну правописъ отъ нынѣшной. Перша-лучша хрестоматія старо-французского языка може кожного отѡмъ переконати. Правописъ тая була, хочъ не одностайна, але таки о много простѣйша отъ нынѣшной и була чисто фонетична. Вже обстановка, що стара правопись въ гдѣякихъ точкахъ, именно въ писаню самогласныхъ одного и того самого нарѣчя дуже одностайна, хочъ въ прочѣмъ розходится она значно, вже то само покажуе намъ, що такі ai, oi, ei, au, мусѣли въ початкахъ вымавлятися такъ, якъ были написані, а не такъ, якъ ихъ вымавляють нынѣ.

Сей фактъ стверджують такожъ старинніи грамматки, дальше слова перейшовші еще въ старину до англійского, нѣмецкого, нидерляндского и испаньского языка, оттакъ транскрипція французскихъ именъ греческими буквами, а законѣ асонанцы и римы въ повѣяхъ. Перемѣну вымовы гдѣякихъ въ сѣхъ двогласныхъ можемо докладно означити що до часу, коли она наступила, про инші же остаются намъ самі только догады. Въ цѣлости однакъ, особливо що до самогласныхъ правописъ не слѣдувала вѡсюды за живымъ словомъ и не змѣняла буквъ, хочъ звукъ ихъ змѣнявся. Очевидно причинялася до того и ся обстановка, що родячійся въ двогласныхъ нові звуки не мали отповѣдныхъ знаковъ въ латиньскѡмъ алфавѣтѣ, що отже було майже доконечне лишитися при писаню старыхъ двогласныхъ, а только выголосувати ихъ на новыи ладъ. — Подъ конецъ середныхъ вѣковъ, починае французска правопись дуже ровѡгнатися и ставъ штучнѣйшою и еще больше неодностайною, якъ въ старину. Всежъ таки удаеся сильной централизациі французской монархіи, завести досытъ рано, ранше, якъ прикладомъ въ Нѣмеччинѣ, якій такій ладъ въ писемѣ. Ся одностайность усталася еще больше за Людовика XIV, особливо черезъ заложенье французской академіи и въ наслѣдокъ золотого вѣку французской литературы. И диво: ся старинна правопись монархичныхъ часѡвъ удержалася помимо великой французской революціи съ не-

великими змѣнами ажъ до нынѣшныхъ часѡвъ. Сей фактъ есть отѡлько дивнѣйшій и заслугуе на тыль большу розвагу, що власне въ наслѣдокъ сѣи революціи, сего невычайного перевороту, перемѣнилася Франція впрочѣмъ не до пѡнана, перемѣнилася, якъ то кажуть, отъ ногъ до головы. Одна только старинна правопись корольвекской doby выйшла цѣло зъ революціи.

Треба однакъ зауважати, що для знающего предметъ французска правописъ далеко не отѡлько потребуе поправки и далеко не есть такъ штучна и дивогладна, якъ то у насъ авычайно гадають. Не правописъ дивна, а дивный, шѡсля нашего понятя, самъ французскій языкъ. Насъ се застановляе, якъ можна и пр. безъ потреби писати отѡлько концевыхъ буквъ, согласныхъ, и самогласну e, котра въ бесѣдѣ не вымавляються, прикладомъ: viens, prêt, prend, tougne и т. д. Вѣдъ мы думаемо, що се чинится только въ консерватизму и задля этимологій, але кождый Французъ знае дуже добре, що еѣ буквы и теперъ въ писемѣ выкидати годѣ, бо они жыють до нынѣ, хочъ жыють не въ нашѡмъ змыслѣ. Чижь се не жыть скоро нѣме e отживае кождый разъ, не кажу вже въ епѣвѣ, але въ простѡй декламациі и въ кождѡй майже бесѣдѣ говоренѡй съ притискомъ? Тожъ само и кѡнцеві согласні не ваумерли еще безъ слѣду и отживають постѡйно передъ послѣдуючою самогласною. До того не забуваймо, що мы вже сказали повысше, имен-

но, що въ французскѡй мѡвѣ самогласныхъ неарѡвано больше, якъ ихъ находимо въ латиньскѡй азбуцѣ, отже щобы ихъ всѣ выразити на писемѣ, треба доконче творити нові буквы, або радше уживати комбинацій самогласныхъ, якъ комбинируются во всѣхъ языкахъ согласні (пр. szcz, sch, ch). Що переважна часть тыхъ самогласныхъ повстала въ аляния двохъ самогласныхъ, котрі колѣсь вымавлялись окремо (au, oi, ai, eu), се рѣчи авѣсѣмъ не змѣняе, бо на отданье сѣхъ новыхъ звуковъ латиньскій алфавѣтъ все таки не мае знаковъ. Лучше отже лишити старі комбинаціи, якъ творити нові, що и справдѣ сталася. Такъ отже вьявши только тѣ двѣ точки подъ розвагу, переважна часть такъ званыхъ чудадѣвъ французской правописи покажеть намъ оправданю. Не входжу въ дальшій подробность, щобы не змучити читателя, и скажу только: для знатокѡвъ французского языка, отже передовѣсьмъ для Французѡвъ самыхъ, представляея французскій правописъ мало що больше потребууючою поправы, якъ примѣромъ правописъ нѣмецка. Отъ и головна причина, чому то французска революція не вялася до вывернення старой правописи такъ ревню, якъ вчинила то съ иншими порядками старыхъ монархичныхъ часѡвъ.

Дальшими причинами задержаня, помимо загального перевороту, старѡй правописи во Франціи були: зверненье уваги народу на важкѣйшій политичный предметы, якъ пытанье фи-

ДОПИСИ.

Відень, 28 л. марта 1883.

И вновь свѣжа могила! Зновъ страта красной силы! Уснувъ и опустивъ насъ на вѣки Игнатій Онишкевичъ — смѣлый борець, працевитый робѣтникъ! Занѣмъли краснорѣчивый уста, що сребристымъ потокомъ рѣдноты мовы вливали въ молодечі сердца любовь до рѣдноты нивы, що съ желѣзною логикою вказували дорогу молодому поколѣню! Выпало въ холодноту руки оружїя борця, выпало перо тихого уметвенного робѣтника, а начата праця не встане скѣнчена!...

Пригнетеній такими тяжкими думками, ишли мы нынѣ за домовиною дорогого покійника. А було насъ чи мало! Зломану тяжкимъ горемъ вдову по покійникѣмъ окружала родина нашего посла о. Оваркевича, котра съ щиримъ пожертвованьемъ, христіянскою любовію и нѣжностею относилась до тяжко хорого, а оттакъ до повдсталои вдовицѣ. Посолъ о. Митрофановичъ репрезентувавъ университетъ черновецкій; мѣжь иншими замѣтили мы дра Горбачевского съ женою, дра Сельского, проф. Згарского и много буковинскихъ Русинѣвъ. Молодѣжь академична була численно вступлена. Именно майже въ комплектѣ явились товариства „Сѣчь“ и „Буковина“. На домовинѣ почивало 10 вѣнцѣвъ: одинъ отъ жены покійника, а прочіи съ слѣдующими надписями: 2) Der akademische Senat der kk. Franz-Joseph Universität in Czernowitz. 3) Die philosophische Fakultät der k. k. Franz-Joseph Universität in Czernowitz. 4) Тов. „Сѣчь“. 5) „Академичне Братство“ во Львовѣ. 6) Свому покровителю „Союзъ“. 7) Землякови и однодумцу — Львовскій Русины-народовцѣ. 8) Землякови и патриоту — Буковинскій Русины. 9) Другови и колежѣ — Пюрко. 10) Свому професору — Стоцкій.

При трогачомъ свѣтѣ питомцѣвъ руской духовной семинариі отпралено въ церквѣ св. Варвары панахиду, а оттакъ всѣ мы поѣхали на Centralfriedhof. Тутъ зновъ роздався сумный свѣтъ церковный, острый пѣвѣнчый вѣтеръ холодомъ обнявъ насъ, стоячихъ надъ могилою и перенятыхъ глубокимъ смуткомъ. Тогда промовивъ товаришь нашъ дръ мед. Ярославъ Окуневскій. Онъ роздѣль въ подрѣбно дѣяльність нашего дорогого покійника. „Яко професоръ — сказавъ онъ — не бувъ онъ лишь офіціальнымъ прелегентомъ, але бувъ щиримъ другомъ молодежи, захоцувавъ ви до щирои працѣ для добра нашего народа, подѣлявся съ нею своими думками“. Дальше вказавъ бесѣдникъ на широкую дѣяльність покійника на поли нашего школьництва. Онъ боролся противъ анти-народного духа, запанувавшого въ черновецкій гимназіи, и мимо великихъ интригъ и перешкодъ допрывавъ до того, що въ буковинскихъ гимназіяхъ чимъ рѣвъ менше выходить молодежи, котра уважавъ науку лишь дѣвною коровою. Онъ бувъ душею руху для валожения руской гимназіи въ Кѣд-

мани. Дальше съ громадою одномышленникѣвъ повакладавъ отъ мимо ворожихъ интригъ много читалень на Буковинѣ, уважаючи ихъ яко наилучшій факторъ для приближеня интеллигенціи съ народомъ и для поддвигненя народу въ матеріальномъ и моральномъ отношеню. Руску справу понимавъ онъ широко, и отданный бувъ въ цѣлымъ сердцемъ. Покойникъ бувъ демократъ, справа руска — була для него: справа мужика. Плоды дѣяльности на томъ поли вже теперъ оказуются; и такъ примѣромъ мѣщанство черновецке сконсолідоване покойникомъ въ „Мѣщанскій читальни“ починае теперъ выроблюватися въ самостѣйну политичну партію. На поли литературномъ положивъ онъ великій заслуги издавництвомъ „Руской Библиотеки“. Много его статей науковыхъ лежить въ рукописи; многіи не встали докѣнченіи... И такъ намъ приходится працятися съ чоловѣкомъ съ такою широкою дѣяльностею, съ чоловѣкомъ электризувавшимъ свою дѣяльностею цѣлу Буковину, съ чоловѣкомъ не шумной, а тихой и трудной, и длятого часто не добачанои працѣ! Приходить намъ розставатися съ чоловѣкомъ въ силѣ вѣку, котрый мѣгбы бувъ еще богато зработи хосенного для добрашого народу. Немовъ якесь проклятье тяжить для насъ. Найкрасшихъ людей тратьмо, въ самѣй найкрасшій доѣвъ ихъ дѣяльности, въ самѣмъ розгарѣ ихъ благодатной працѣ. Но не отчаяти намъ! Намъ тымъ болше треба старатися заняти ихъ мѣсце опорожнене, и дѣяльність ихъ въ ихъ душѣ и по ихъ примѣру продовжати...“

По той горячій бесѣдѣ кождый муевѣв оживитися. А и природа, зславиши легенькій дощикъ, що оросивъ нашъ аболѣй отъ смутку головы, причинилась до того, що забыла въ насъ надѣя, що мимо тыхъ тяжкихъ ударѣвъ, які спали теперъ на нашъ народъ, равъ розпочате дѣло не може спинитися, и що наетануть нові робѣтники, котріи продовжати будутъ его по примѣру оплакуваныхъ нами утраченыхъ въ послѣднихъ часахъ дѣятелѣвъ народныхъ.

Жаль по стратѣ бл. п. Игн. Онишкевича выявила буковинска Русь и часть галицкихъ Русинѣвъ — жаль, що не всѣ Русины — въ телеграмахъ, наспѣвшихъ въ день похорону до вдовицѣ по покійнику. Осъ тѣ телеграммы: Черновѣцѣ. Выражаючи наше найглубше спѣвчутье, оплакуемъ разомъ съ Вами найдорожшого нашего члена, найсердечнѣйшого учителя и проводира въ руско-народномъ житю! — Союзъ.

Черновѣцѣ. Улюбленому, незабутному професору въ заховуемъ вѣчну споминку въ нашихъ сердцахъ. — Бушій слухачѣ.

Черновѣцѣ. Зъ поводу смерти почтенного мужа, неугомимого дѣятеля и ревного патриота на буковинскій Руси дѣлимось нещастьемъ съ Вами. — „Мѣщанска читальня“.

Черновѣцѣ. Найгорячѣйше спѣвчутье! — Штробль съ женою.

Черновѣцѣ. Цѣла буковинска Русь глубоко тронута смертію Вашего почтенного мужа, засылае свѣй жаль и спѣвчутье. Память о нѣмъ, яко ревного дѣятеля на буковинскій

Руси по вѣкъ межи нами не загине! — „Руска Рада“.

Черновѣцѣ. Въ жалю неутуленомъ людогорку слезу по утратѣ найблизшого и найдорожшого добродѣя и покровителя и выражаю мое найглубше спѣвчутье. — Стоцкій.

Черновѣцѣ. Горку слезу въ глубины сердца шле на могилу щирога неутжалованого патриота — Комитетъ театральный въ Черновець.

Черновѣцѣ. Згасла зоря, засвѣтавшя на нашѣмъ небосклонѣ. — Осиротѣла руска молодежь.

Черновѣцѣ. Щиро жалуюмо за утратою неугомимого учителя самостѣйности руского языка. Его слово пріймилосъ въ рускихъ сердцахъ и память его не загине! — Почитателѣ покойника.

Черновѣцѣ. Im Namen des Professoren-Collegiums bringt der Decan der philosophischen Facultät theilnahmenvoll das innigste Beileid über den schmerzlichen Verlust, den sie durch den Tod Ihres Gemahls, unseres lieben und verehrten Collegen erlitten, — zum tiefgeföhnten Ausdrucke. — Ziegler.

Кѣдманъ. Глубоко потрясеній смертію патриота, много-заслуженого около добра буковинскихъ Русинѣвъ, особливожь мешканцѣвъ Кѣдманского повѣта, неутжалованого проводника народа, пересылають Вамъ вѣдчій Русины, мешканцѣ Кѣдманского повѣта, найглубше спѣвчутье. — Микитовичъ, Окуневскій, Реваковичъ.

Львовѣ. Тяжку страту по смерти ревного патриота, мужа науки и разумного проводника молодежи, глубоко отчувае и щиро спѣвчутье — Редакція „Дѣла“.

Львовѣ. Глубоко тронутіи передчасною смертію мужа заслуженого для руской литературы и поддвигненя буковинской Руси, складаетъ вѣнецъ на его могилѣ. — Львовскій Русины-народовцѣ.

Львовѣ. Важкій, болестній переживавмъ хвилѣ! Могила сыплемъ за могилою и закопемъ дорогой живаненій скорбы нашего народа. Жестокій ангелъ смерти похитивъ намъ зновъ сподвижника руской справы, свѣтлого мужа, борця въ першихъ рядѣвъ народного легіона. Честь Тобѣ, Игнатіе! Честь памяти Твоѣй! Слава Твоя буде свѣжимъ цвѣтомъ въ вѣнку дорогои намъ славы руского народа. Съ жалемъ-тугою надъ могилою засылаемъ скорбный привѣтъ: „Вѣчная память!“ — Рускій богословы во Львовѣ.

Тернопѣль. Глубокой жалю по утратѣ неугомимого дѣятеля руской словесности, ревного патриота, подѣляе почитателѣ и щирый другъ — Александръ Барвѣвскій.

Тернопѣль. Щиро-сердечне спѣвчутье по втратѣ невеселущого труженника на рускѣй нивѣ словесной и горячого патриота высказуе и просить передати его родинѣ — Филія „Просвѣты“.

Миръ Твоѣй душѣ, покійниче! Хоть прійшло Тобѣ лягти въ чужѣй землицѣ, тихій вѣтеръ въ Галичины, Буковины и Украины заносити буде до Тебе вѣсти и шептати въ Твою передчасну могила про те, що у насъ дѣвса. Ты будешъ участникомъ нашихъ журѣвъ и нашихъ радостей! И прійде день, въ котромъ Ты почувшь, що збулися Твои горячі бажаня, що — настала наша народна воля!

В. П.

Зъ Бабинець.

(Борба о права руского языка.) Для Русинѣвъ повѣта товмацкого, побираючихъ въ та-

мошномъ ц. к. урядѣ податковѣмъ свои жалобныя, подаю до вѣдомости рѣшенне ц. к. мѣстництва на внесену мною жалобу противъ ц. к. уряду податкового въ Товмачи о вѣдчаннѣ выплаты жалованя и запомоги на выдѣленый въ рускомъ языкѣ и рускомъ писемомъ. Примѣтити мушу, що такую жалобу подавъ я бувъ впередъ до ц. к. краевой дирекції скарбу. Замѣть отповѣди отъ товмач. Дирекції одержавъ я рѣшенне отъ ц. к. мѣстництва въ Товмачи, подписане вѣдчаннымъ Вогусз-емъ, а то въ томъ змыслѣ, що послѣ порядчаня выс. Президіи въ днѣ 6 сѣчня 1879 р. въ ц. к. урядахъ податковыхъ запровадженъ языкъ польскій яко урядовой, — що прѣдметъ и квиты лишь въ языкѣ польскѣмъ принадлежить выставляти.

Противъ того рѣшеня вѣдѣвъ я ректоръ до выс. ц. к. мѣстництва и одержавъ съ думчій отвѣтъ, котрый подаю въ оригиналѣ.

Udilage sia Prepodobnomu Otcu H. A., kt. parochu w Babynciach, na podanie z dnia 20 brudnia 1882 do wiadomosci. — Lwów, dnia 20 marca 1883. — W zastępstwie Zaleski.

Odpis polecenia c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Marca 1883. L. 79631 do c. k. urzędu podatkowego w Tłumaczu.

Książd H. A. gr. kt. pleban w Babincach powiatu Borszczowskiego wniósł tu zażalenie przeciw c. k. urzędowi podatkowemu z powodu że c. k. urząd podatkowy nie chciał mu wypłacić asygnowanej zapomogi... на квит, написанъ въ языкѣ рускомъ, мотивуячъ свѣдѣніемъ, что въ окрѣностяхъ ц. к. Президіумъ краевой Дирекції Скарбу з днѣ 6 Стычня 1870 л. въ запроваджену осталъ только языкъ польскій въ дѣлахъ урядовыхъ. Пониважь поволанымъ окрѣностями выражение poleceno prowadzić w języku polskimъ dzienniki i księgi kasowe we wszystkichъ gależiachъ rachunkowychъ, podległychъ цензурѣ krajowychъ departamentówъ rachunkowychъ, opróczъ funduszu indemnizacyjnego, nie została atoli ustanowiona żadna norma co do pytania w jakimъ języku krajowymъ квиты мають być wystawiane, przeto postąpienie c. k. urzędu niema żadnego uzasadnienia i niezważnia się polecającъ w tenъ oraz, aby podobnychъ dowolności pod swoj odpowiedzialnością dotyczącego urzędnika w przyszłośćъ nie dozwalał. Równocześnie wyznoszę c. k. Urządъ podatkowy pod rygoremъ własnejъ odpowiedzialności, by wypłaciłъ natychmiastъ bezъ przeszkody названему duszpasterzowi wyznaczoną zapomogę за квитомъ przezeńъ dnia 4 Grudnia 1882 do c. k. urzędu podatkowego przesłanymъ.

Хочемо вѣрити, що найвысше правительство краеве есть для насъ справедливѣ; мы ставяемъ только пытанье, чи подчиненій ц. к. урядники, яко сторожь права, дѣйственно не рѣшуютъ законѣвъ, чи не хотять ихъ разумѣти.

И. А.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Справа мнимои дѣлности на мѣстности личности гр. Альфреда Потоцкого) була, яко казуеъ, только простою выдумкою дневника „Wiener Abendpost“ заперече рѣшучо тую дѣлность, котру дневники вѣденскій повторили польскимъ. Гдѣякіи дневники вѣденскій розвѣщали широко при той случайности надъ особомъ мѣстника и его дѣяльностею. „N. fr. Presse“ лѣе надъ уступленьемъ гр. Потоцкого и не ходить рѣвного ему наслѣдника въ Галичинѣ, трыи умѣвбы подобно ему годити польску на дѣлность съ австрійскимъ патриотизмомъ.

логичне, за мала знакомѣсть исторіи французского языка продолжачася во Франціи самѣй ажъ до послѣднихъ десятковъ лѣтъ и наконецъ взгляды на заграницю.

Вѣдома рѣчь, що Французы дуже поано и то не конче радо, ввалися до отгребованя и студіованя памятниківъ старинной свои литературы и далися навѣтъ выпередити Нѣмцамъ и Италианцямъ. Нѣмецъ Дидъ написавъ имъ старо-французску грамматику; другій Нѣмецъ Барчъ выдавъ наилучшу старо-французску и старо-провансальску хрестоматию; Италианецъ Муссафя выдае старо-французскій словарь. Кромѣ давнѣйшого Ренуарда и Кисерата мають Французы новѣйшими часами одного Латрѣ и Гастона Парі, що можуть рѣвнатися съ чужими филологами, романистами.

Що до другои причины поведержливости Французѣвъ въ правописныхъ реформахъ не забуваймо на высоке интернаціональне становище, яке занимае французскій языкъ и французска литература въ цѣломъ майже образованомъ свѣтѣ. На те становище Французы дуже горді и завистиві, та можна сказати, вовсѣмъ справедливо и по той то причинѣ уникають они старанно всего, що моглобы подкопати се доминирующе становиско ихъ рѣдноты слова, а позаякъ радикальна змѣна правописа неваперечно пошкодилабы межинародному значеню французского языка, то Французы всѣхъ партій, помимо свои склонности до новаторства, въ свѣй справѣ суть опортунистами. Правописна рефор-

ма переводитя отже во Франціи звольна, постепенно, хочъ впрочѣмъ безъ вупину. Недавно тому згодженося змѣнити знакъ *oi* на *ai* тамъ, где выговоръ сего звука на *ai* змѣнився, теперъ же забранося до многыхъ поодинокихъ слѣвъ и упрощено ихъ правописъ, зближаючи ви до живого выговору (*ognon* зам. *oignon*, *gaide* мѣсто *gaide* и т. д.). До такого приближеня наклоняе и отживша наука старо-французского языка, показуяча, що въ найстаршу старину писано о много простѣйше, якъ теперъ, и держанося вѣрно живого языка, — що змѣнилося, якъ мы вже казали, доперва познѣйше подъ конецъ середнихъ вѣковъ, за часѣвъ наибольшого упадку просвѣты и литературы. Славный найновѣйшій диктаторъ французского языка, недавно помершій Латрѣ, запровадивъ въ свои стороны много такихъ дробныхъ змѣнъ. Найрадикальнѣйшою же змѣною нашой doby, змѣною, за котрою освѣдчилася вже значна часть писателѣвъ и выдавцѣвъ, есть выкинене нѣмого *t* передъ *s* въ закѣнченяхъ на *ants*, *ents* и писанье по просту *ans*, *ens*. Якъ отже въ цѣлости незначный показуеъ рухъ въ французскій пртвописи, всежь таки годѣ его заперечити и дав онъ фаховымъ людямъ а по части и школарамъ и складачамъ не мало до работы.

Англія въ справѣ свои правописа русководитися майже выключно страхомъ передъ еще болшимъ розвѣдиненьемъ своего народу, якъ оно мало до теперъ мѣсце. Вѣдомо, що англій-

скій народъ, розвѣвшійся по цѣлѣй кули земскѣй, есть политично дуже розвѣдиненый и не має навѣтъ спѣльного имени. Американця, Капландця, Австраляця и Британця лучить нынѣ хибя еднѣсть мовы, звычайѣвъ и обычаѣвъ, але о національній едности, въ политичныхъ причинѣ, они чимъ разъ болше забувають. Англійска правописъ представляе, якъ се вѣдомо кождому, чудовище, якого не подыбуемо нѣгде болше мѣжь народами арийской породы. Майже кожде слово пишеса инакше, а инакше треба его читати, и выходить майже на те, що напишешъ „хлѣбѣ“, а читавшъ „вода“. Наука читаня въ народныхъ школахъ англійскихъ получена съ наибольшими трудностями, о якихъ намъ и не снилось. Дивогляднѣсть письма стоять вседы въ высокій степени на завадѣ ширеню просвѣты, такъ мѣжь своими якъ и мѣжь чужими народами, що пріймають англійскій языкъ. Що отже требабы доконче якъ найрадикальнѣйшою змѣною правописа, знае кождый Англичанинъ, Американецъ и т. д. — „Але що въ того буде“ думаетъ кождый, „коли змѣню правописъ; чи пристануть на мою змѣну тамъ за моремъ, и чи замѣть десятковъ тысячѣвъ читателѣвъ не остануся при соткахъ?“ Кождому се на думцѣ, и по части справедливо, бо коли уважимо великій консервативный змыслъ англійсаксонской породы, що задержала до нынѣ много середновѣчныхъ, навѣтъ смѣшныхъ формъ въ публичномъ и приватномъ житю,

и зважимо дальше велику межиплеменную вистѣ мѣжь поодинокими членами сего владной націи, то справедливо можемо прѣстити, що всяка правописна змѣна готова принести не только матеріальну шкоду и починающого, але и выкликати еще болше розвѣдчанье поодинокихъ англійскихъ народовъ. И такъ справа змѣны недорѣчной правописы оттягася въ днѣ на день, въ року на рѣчь все лишаеся при старѣмъ.

Однакъ помимо тыхъ дуже важныхъ ставинъ выступае правописне пытанье въ глѣи чимъ разъ рѣше и упорнѣйше на докъ дневный и справа чимъ разъ болше пекучою та набирае навѣтъ политичного чеченя. Доказомъ того суть численні публичныя дотычати сего справы. Ученій поваги, и пр. Вилліамъ Джонсъ, навывають стару правописъ „мерсеною и ажъ до смѣшности складною.“ Партія рефермистѣвъ въ самѣй ликой Британіи має вже нынѣ (о снѣдланнѣ лишь вѣдомо) ажъ чотыры периодичныя ганы и то: The Phonetik Journal, The Spelling Reformer, The Phonetik Educator и Phonetician. Уже въ надписей сихъ журналѣвъ видно, что новаторы такожь не едній змыслъ и коли справа поїде дальше тымъ ходомъ, готовіи мы дожити еще часѣвъ, що не будѣ чужинцѣви вѣнти яку небудь англійску книжку до руки.

(Дальше буде.)

вповні годимося з словами „N. fr. Presse“, вміняючи гр. Потоцькому за заслугу тоє, що уважав Галичину провінцією австрійскою, а не польською. Ми мусіли в разі уступлення гр. Потоцького також з оглядом оглядатися, чи знайдеться відповідний йому наслідник, котрийби, подобно як гр. Потоцький, коли вже не стояв за правами Русинів, то бодай бг часу до часу повдержував шовиністичний напор пануючого у нас елементу на права Русинів. Намъ еще овже в памяти фактъ, якъ передъ двома роками, коли в кружку польскихъ пословъ соймныхъ во Львовѣ повстала пропагована головно поє. Якомъ гадка предпринята отрогй мѣры супротивъ Русинівъ, коли именно гдєкакі з польскихъ пословъ задумали були перевести сполученнє вышого суду кр. в Краковѣ съ выш. судомъ во Львовѣ, чтобы отъказъ безъ перешкодъ можна було переносити кожного урядника Русина на Мазуры, — спротивляю сему гр. Потоцький, заявляючи, що не позволитъ такъ довго терроризувати Русинівъ, якъ довго они легальною дорогою будуть добиватись своихъ правъ. Правда, бг часу процесу Ольги Грабаръ поступованнє гр. Потоцького взглядомъ Русинівъ трохи змінилось, именно не умѣвъ онъ вже опергнись беззастановнимъ клеветамъ польскихъ газетъ, розлагающихъ инкриминаціи сего процесу на цѣлый рускій народъ, що проявилось вже и в томъ становищу, яке гр. Потоцький занявъ в справѣ уступившого митрополита, по мимо того тяжко Русинамъ надѣяться в теперѣшнѣмъ положеннѣ приклоннѣйшого для своихъ справъ намієтника на случай уступленя гр. Потоцького.

(Справа Каминьского и Вольского.) Въ звѣтній аферѣ провізійної выдавъ дръ Людвикъ Вольскій брошюру, посвячающую фактъ цѣлый, и кидающую свѣтло на тую замгану справу. Подаємо головнѣйшій точки наведенныхъ в той брошурѣ фактовъ. Рѣшившись внести скаргу противъ баръ Шварца отдалившись Каминьскій и Вольскій надѣи, що справа цѣла остане довѣй часъ тайною судовою. Тымчасомъ участники процесу съ стороны Каминьского, котрой скаргу разомъ съ нямъ подієнали, почали нетерпеливѣтись и зажадали отписовѣ скарги. Одну такую копію передано гр. Таффѣ съ жадаемъ, чтобы онъ запобѣгъ скандаловъ. Коли однакъ гр. Таффѣ нічого не зробивъ, удаливъ участника процесу до поє. Ригера съ прошеннємъ о инстанцію до гр. Таффѣ. Ригеръ отмовивъ рѣшучо сему жаданю, и завѣдомивъ о томъ фактъ коло польскоє. Дѣлясь оє 26 або 27 сѣчня с. р. Коло польскоє не знало, що зробити съ сего справою и заховувалось поки що зовѣмъ пасивно, коли в томъ появилсь 3 лютого с. р. звѣтний артикулъ в „Berliner Börsen Ztg.“ открьившій цѣлу справу широкому свѣтову. Ажъ тогды підняло и Коло польскоє тую справу на своємъ засѣданнѣ зъ 4 лютого, котре отбулось дуже бурливо. Поє. Черкавскій напавъ въ наибольшѣмъ розгнѣреннѣ на дра Вольского съ словами: „Дялаго не повдерживъ ты Каминьского, дялаго не заклявъ его: „Чоловѣче, ты губишь себе, ганьбою окрываетъ польскоє имя, дя дя радше съ жінкою и дѣтьми забрати, а зречисъ тыхъ грошей!“ Въ концѣ додавъ еще поє. Черкавскій: „Quod medicina non sanat, ferrum sanat, si ferrum non sanat, ignis sanat, si ignis non sanat, mors sanat.“ Слѣдуючого дня зложивъ дръ Вольскій мандатъ посольскій. Поє. Козловскій заявивъ оттакъ въ Коля, що закиды в той справѣ выѣбранъ противъ него суть безподставною клеветою, що Коло приняло до вѣдомости. Интересованъ такожъ тутъ гр. Стадницкій и Раланортъ заявили, що уважають неотповіднимъ усуределяватися зъ закиды очевидно ложныхъ и поперсгануть на самѣмъ зыгнорованю клеветы. При концѣ брошюры долучає дръ Вольскій два писма Каминьского, до него писанъ. Въ першѣмъ писмѣ зъ дня 17 на долиста 1882 предкладає Каминьскій угоду, жадаючи для себе и для своихъ двоухъ сподвннковъ по 50,000 зр., и прогизъ на случай откнениа сєя пропозиціи выточемъ процессу баръ Шварцова. Въ другѣмъ листѣ зъ 1 лютого 1883 предствалє Каминьскій свое страшенно прикре положеннє и заявляє, що только взглядъ на свою бѣду родину и на починенъ великй накладъ приневоливъ его внести скаргу. Кромѣ Каминьского и Вольского есть еще, якъ згаданъ въ брошурѣ, больше особъ в той справѣ интересованыхъ.

(Правительство) удѣляло бар. Поперови концесію на будовлю локальной желѣзницѣ зъ стациѣ Долина (при желѣзницѣ Альбрехта) черезъ села Низша и Выша Новоселица до села Выгоды. Довгота сєя желѣзницѣ выносить 85 кильметровъ; зарядъ обнимає желѣзниця Архки Альбрехта.

(Чехи) пооступаютъ въ жаданяхъ своихъ чимъ разъ дальше. Новѣйшими часами підняли газеты чєскй гадку устороненя нѣмецкого языка зъ арміи. Одинъ зъ чєскихъ дневникѣвъ подѣйсь приночию проектъ заведеня французского языка яко нейтрального для арміи. Часописъ нѣмецкй дуже обуренъ тымъ жартомъ. N. fr. Presse называє сє посуненою до крайности арганцією и замѣчає, що где якъ гдє, але въ арміи муонть элементъ нѣмецкй заховуватись въ повной ненарушимости. — Мовьбы на перекоръ головамъ чєской прасы, роспорядивъ комендантъ мѣста Праги, чтобы офицеры навѣтъ в приватныхъ разговорахъ ужинали межя собою, нѣмецкого языка. На всякй случай однакъ признати треба, що Чехи пооступаютъ консеквентно въ своихъ жаданяхъ и дбають про розширеннє своихъ правъ національных.

(Боснія и Герцеговина.) Зъ Рагузы доносить до Н. W. Tgbl. о завязаню товариства, маючого на цѣли ширеннє католицизму въ Боснии. Щобы зробити католицизмъ въ Боснии популяр-

нымъ, пристроюють тамошній католики свои костелы въ дорогу парламентарію и отпавляютъ свои богослуженя съ великою выставою. Грошѣ на пристроеннє костелѣвъ, на выставнй отпавляють маюгъ походити владѣть бгъ сєгдъ дайного звязку, до котрого має належати богато полуднево-австрійского духовенства и аристокраціи.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Генераль-губернаторъ Москвы кн. Долгорукий именованый великимъ маршалкомъ двора на часть коронаціонного обходу; ген. Треповъ именованый шефомъ полиціи, котрой задачей стеречи порядку и безпеченства въ Москвѣ. Комисія коронаційна подъ проводомъ гр. Воронцова-Дашкова, министра цѣсарского двора, складаетя зъ трехъ подкомисій: зъ екекутивной, церемоніальной и финансовой. Последня обчислила кошта коронаціи на 11 миліонѣвъ рублѣвъ. Царскій суверѣнъ въ часѣ обходу буде окладатися зъ 67 ообѣвъ. Кромѣ того буде товаришити царевнѣ неустанно гвардія, зложена зъ наилучшихъ офицровъ гвардіискихъ полковъ. Властива церемонія отбудеся въ такъ званой сали діамантовѣй въ Кремлі.

Професоръ межинародного права въ Петербурѣ, зъ вышого порученя выпрацовавъ обширный меморіалъ о социализмѣ и нигилизмѣ, выходящя зъ становища права карного и межинародного. Въ томъ меморіалѣ розбирає проф. Мертенсъ все заоуды выданй черезъ европейскй трибуналы на заговорщикѣвъ и на той основѣ приходить до заключеня, що социализмъ, нигилизмъ и инші агитаціи противъ суоупольности треба уважати за преступленя звычайнй, и що атентаты на коронованй головы треба такъ судити, якъ звычайнй преступленя. Проф. Мертенсъ уважає дальше, що заключеню межинародной конвенціи для взаимного выдаваня членѣвъ тайныхъ товариствъ, ворожихъ суоупольному порядку, не стоять нѣлкій перепоны въ дорогѣ, и що легко можнбы утворити межинародну полицію оспеціально до той справы.

Англія. Правительство англійскоє обсадило въ часѣ святъ вѣб будынки публичнй кѣлькома тысячами войска. Передъ парламентомъ и палатою Букингамъ поставлено по однімъ баталіонѣ гвардіи корольвской. Американскй писма отзываются дуже неприхильно о договорахъ межя Англією а сполученными державами въ справѣ ирландскихъ заговорщикѣвъ. Правительство англійскоє, пишуть они, жадає за много, если хоче, чтобы сполученй державы утримували въ ригорѣ Ирландцѣвъ съ котрыми сама Англія маюча армію и флоту рады собѣ дати не може. — Лордъ Диферентъ переславъ вже другу ноту до кабинету англійского, въ котрой показує отношеня египеткй въ дуже некорыстнѣмъ свѣтлѣ. Его планы стрѣлила велику опозицію, котра предствалєся въ потребнѣмъ видѣ. До шершой партіи недовольныхъ належатъ феяги або селяне долѣшняго Египту, котры протестуютъ противъ рекрутціи, до другой партіи належатъ феяги горѣшного Египту, котры недоволены по той причинѣ, що Англія не дає имъ достаточной охороны противъ Арабовъ, а инъ противъ перекупства мѣсцевыхъ властей; до третей партіи належатъ професіонисты Александри и Каира, котры симпатизуютъ съ Францією а агитуютъ противъ Англии. Въ дешѣхъ згадуєся такожъ про тоє, що Турція агитує противъ Англии черезъ тайныхъ агентѣвъ.

Ромунія. Якъ доносять зъ Букарешту, Ромунія доперва по поворотѣ короля отпѣвить на ноту правительства англійского, зывающую ея до принятя лондонской конвенціи. Правительство ромунскоє противится не ино внесеню Баррера, но и способи рѣшеня конференцією справы ляману Килия. Протестъ опираєся на томъ, що трактаты парискій и берлинскій повѣрили ляманъ Дунаю безъ вынятку комисіи европейской въ Галлацѣ, въ котрой засѣдає и Ромунія, и черезъ тоє перелая на ино часть тыхъ правъ. Европа протєє не має права змѣняти тыхъ трактатовъ безъ участя Ромуніи.

НОВИНКИ.

— Численна депутация отъ львовскихъ Русинѣвъ удалєся завтра до Преосв. епископа Сильвестра въ справѣ агитаціи противъ руского календаря и рускихъ святъ.

— Посломъ до рады державной зъ мѣстѣ Станиславѣвъ-Тысьменица выѣбранный 953 голосами дръ Билянскій. Контр-кандидатъ п. Титъ Заячкѣвскій одержавъ 246 голобовъ; въ Тысьменица 217, а въ Станиславѣвъ 29. Зъ уваги на способѣ агитаціи противъ руского кандидата и таке число голобовъ на руского кандидата можна назвати — поважнымъ.

— „Matki Zmartwychstanki“ — доси ихъ еще не было, але вже будутъ... Якъ доведѣмось зъ вѣрного жєрєла, невамомъ вже — може въ осени або троха познѣйше — мають завтати до Льова и заложити монастырь „matki Zmartwychstanki“. Суть Доминикане и Доминиканки, Бернадины и Бернадинки, Кармелиты и Кармелитанки, Бенедиктаны и Бенедиктанки, Францискане и Францисканки и т. д. — тымчасомъ суть Змартвхвостанцѣ — а не было Змартвхвостанокъ. Минувшю осени удалосъ зъ Кракова кѣлька вдовицъ и т. д. до Риму (именъ не наводимъ, бо сє рѣчь злишня), чтобы зановувати такую саму регулу, яку мають оє Змартвхвостанцѣ. Тамъ мають отбути рѣкъ новіцятю, а оттакъ загостити до Льова „w celu opieki nad unią“. Еще разъ заявляемъ, що вѣсть ою маємъ зъ зовѣмъ вѣрного жєрєла.

— На вчерашнѣмъ повнѣмъ зѣбраннѣ членѣвъ новой рады мѣскон зѣбрано на 95 голосующихъ президентомъ мѣста Львова Вячеслава Домбровского, горожанина, 60 голосами; 34 гол. одержавъ урядникъ выдѣлу краєвого Мохнацкй, 1 голосъ проф. Грызецкй. Заступникомъ президента выѣбрано др. мед. А. Чижевича 67 голосами. Прочй голосы розстрѣлялись. Громанъ (властитель „Gaz. Nar.“) одержавъ 12 голосовъ, адв. Семильскй 9 гол. Оба выѣбраны не належатъ до шовинистѣвъ польскихъ, противно отзначаються здоровымъ поглядомъ на справы національнй въ нашѣмъ краю.

— **Дефравдація.** Сума дефравдована екекуторами магистрату львовского поднеслас на дняхъ до 11000 зр. Дефравданты суть узавненй а сѣдство не почнеся скорше, доки окрема ревизійна комисія магистрату не покѣнитъ шконтра книгъ податковыхъ у себе. — При томъ треба буде якихъ 5000 податкуючихъ сторѣвъ переслухати. Одинъ зъ дефравдаторѣвъ Ценглевичъ уходивъ за великого патриѣта и вловився передъ тремя роками тымъ, що яко властитель трафики напавъ рядномъ на одного кандидата стану учительского за те, що сєй зажадавъ руского блянетку почтового. Справа та была своего часу дуже голосна у Львовѣ. У обоухъ дефравдантовъ знайшла полиція остатки проневрѣныхъ грошей; у Иванцикого до того 22 (!) гарнитурѣ одежды.

— **Зъ дороги.** (Подслушанє.) Вдучи зъ Станиславова до Стрѣля, розумѣєсь, не першою клєсою, але межя нашими купцами дєрева, довелось менѣ учути и заразъ занотувати собѣ ось що. При квятованю митрополита Юсєфа Сембратовича продано 40.000 готовыхъ сухихъ тертицъ на складѣ коло воды за митрополіичй грошѣ выробленыхъ — за 7000 зр. Теперъ дають за нихъ вже 20.000 зр. а продавцѣ еще не хотять брати. Продано 22.000 штукъ плотовицъ (Flossholz) вразъ съ 44 парами колѣбницъ (котры коштували по 16—20 зр.), съ 16 парами хомутѣвъ и упряжи и еще много иншй рѣчи потребнй до выробу дєрева въ лѣвѣ — все за 8000 зр. А що за великй зыскъ мають купцѣ тыхъ рѣчей, можна змѣркувати зъ того, що само зрубленє и вылагодженє одной плотовицѣ коштує пересѣчно 50 кр., — отже отъ 22.000 плотовицъ сама работа коштує 11.000 зр. За такй грошѣ и конѣ поуродано.

— **Юри Майлять** олавный угорскй историкъ, президентъ угорской палаты панѣвъ и касационного трибуналу, корольвскій судія (judex curiae), членъ сенату угорской академіи наукъ и проч., зѣставъ вє ночи зъ 26 на 27 марта въ страшнй способѣ черезъ не выслѣженного еще злочинца замордованый въ власнѣмъ помешканю. Рано знайдено его удушенного шнуромъ, лежачого на подлѣзѣ съ почорнѣлымъ лицемъ, съ зязванымъ руками, и ногами, съ розтрѣсканю чашкою и вырѣзанымъ языкомъ. — Отворена каса Вертгайма и бракъ зигарка, шертона та мошонки съ грѣшми свѣдчатъ, що Майлять замордованый для рабунку, зкимъ покладає спати, бо бувъ еще убранный и поотѣль нерушана. О 11 годинѣ, коли Майлять повернувъ зъ касина, бувъ ще у него зять Палавицини. Злочинецъ утѣкъ правдоподобно окномъ при помощи шнуровой драбини. Арештовано подозрѣного о злочинствѣ гузара, котрый ночувавъ недалеко спалнѣ и недавно бувъ принятый до службы.

— **Зъ Хоросткова** пишуть намъ: Агитаторы Столяковского противъ нашихъ святъ знайшлися и въ нашихъ сторонахъ. Розкидуютъ мѣжъ „roszczyw ludem“ петици до цѣсаря въ языкѣ рускомъ и заохочуютъ до подписуваня. Однакъ народъ нашъ познаєся на фарбованыхъ лєсахъ и не даєся обмаивати тымъ панамъ, котры тогды только его знаютъ и тогды лишъ по руски пишуть и говорятъ, коли имъ Русинѣвъ потреба. Где ино петиція появляється въ громадѣ, заразъ бувають нищенй, а агитаторѣвъ пятнує цѣле село явню погородку. Таке то у насъ дѣєся.

— **Зъ Долмы** пишуть намъ: Отъ двоухъ тыжднѣвъ розгорѣлась въ нашѣмъ мѣстѣ борба зъ причинъ выѣборѣвъ до рады громадской. Не есть сє однакъ борба народностей, але борба мѣщанства безъ рѣжницѣ обряду противъ партіи жидовско-бюрократичной. Листы выѣборчй вже уложенй и то послѣ податку, оплачуваного передъ 15 лѣтами, нарочно, чтобы якъ наименше число выѣборцѣвъ явилося до голосованя. Зверхъ 200 рекламаціи христіянскихъ вильнуло противъ тои лєсты выѣборчой. Комисія выѣборчя, до котрой, на жалъ, входили такожъ мѣщане (Витвицкй, Краковскй и Штацъ), поводована обѣтнцами еврейско-бюрократичной партіи, не увагляднѣла христіянскихъ рекламаций, коли противно еврейскй вѣвъ увагляднѣла. Мѣщане передовй скликали були зѣбраннє; дозволенє уставою, але делегатъ староства п. Сипридонъ Тєлхивскій розязавъ сѣ причины, що будѣтобы потребнѣ было староство завѣдомати. П. староста Вараньскій поирає партію жидовку. Мѣщане не можуть нѣчо порадити супротивъ нелегалностей выѣборчихъ. Нѣколи еще христіянске мѣщанство не было въ такѣмъ прикрѣмъ положєю передъ выборами, якъ сего року.

— **Зъ Перемѣшля** доносять „Проломови“, що бездѣтнй мѣщанинъ зъ Переконаня Илія Мурдза, послѣдною волею зъ дня 2 марта с. р. записавъ 2000 зр. на руску дѣвчу бурсу въ Перемѣшля. Невамомъ добровичный той патриѣт-мѣщанинъ умеръ. Похороны его отбулись при численной участи духовенства и руской перемѣшской публики, а дѣвоча бурса прибрала домовнѣ покойного краснымъ вѣндемъ съ написою: „Дѣвоча бурса своему основателєви!“ Честъ памяти цєдрого покойника!

— **Перше рускоє литературно-драматичноє товариство въ Коломый** склєкує на загалнй зборѣ своихъ членѣвъ дня 1 л. цѣвтня с. е. въ недѣлю о 3 год. по полудни въ комнатѣ руской читальнѣ. Пред-

меты зборѣвъ слѣдуючй: 1) вступнєє слово, 2) оправданнє секретаря зъ дѣяльности товариства, 3) оправданнє касієра, 4) выѣборъ предсѣдателя и нового выдѣлу, 5) внесеня членѣвъ. Отъ выдѣлу першого руского лит.-драм. товариства въ Коломый.

— **О опорожненнѣ** черезъ смерть рабина Шрайбера мандатъ посольскй зъ мѣстѣ Коломый-Снятына-Бучача вже зачинають убѣгаться жидовскй кандидаты. „Politik“ наводитъ имена двоухъ вѣденскихъ жидѣвъ кандидатѣвъ: Германа Мизєса и Александра Шарфа, редактора „Sonn und Montags-Ztg.“ „Nowa Reforma“ уважає обѣ тѣ кандидатуры за неотповіднй. Мизєсови закидає, що коли засѣдавъ въ радѣ державной, йшовъ сѣ централистами. А що до кандидатуры Шарфа, то той вже въ 1879 маєвъ протєкцію въ польскѣмъ комитетѣ центральномъ на посольского кандидата, але задалъ скандальномъ процесу дневникарского, комитетъ его усунувъ. До того оба они вѣденцѣ и не умѣють по польски. „N. Ref.“ надѣєсь, що жиды зъ Коломый, Бучача и Снятына, не выберутъ нѣ одного, нѣ другого, але выберутъ „Поляка“. Яко такого „Поляка-патриѣта“ поручає „N. Ref.“ жидамъ на кандидата дра Варшавера зъ Кракова, котрый богато заслуживося коло *uobywatelania żydów*. О рускихъ мѣщанъ, а хочьбы о польскихъ мешканцѣвъ мѣстѣ Коломый, Снятына и Бучача Полякамъ байдує. Чи мѣщанство, котре такъ подѣупало въ тыхъ мѣстахъ, власнє черезъ конкурєнцію жидѣвъ, потребує заступника въ радѣ державной, котрый бы постоялъ за его, справами а не жидовскими, — про тоє они не дбають, ба навѣтъ уважають неотрѣбнымъ запнати сѣ о его гадку. Вѣ иде передъ вѣсьмъ о „patriotnika“ — а такымъ есть жидъ „uobywateliciel“ „Góra prawa organizacja“!

— **Ип. кондукторы** львовской почты просятъ насъ справити ошибку, яка зайшла въ 28 ч. „Дѣла“; а именно поясняютъ, що не кондукторы почтового, але возомоу Невадомскому, котрый отвозивъ почту на дворець желѣзничнй, пропавъ мѣшокъ съ 18 грошевыми листами въ вартости 5000 зр., въ наслѣдство чого подозрѣный Невадомскй зѣставъ узавненый зъ прещорученя власти.

— **Отмовленнє приговѣ въ судѣ.** Въ львовскѣмъ судѣ карнѣмъ не хотѣвъ одинъ зъ присяжныхъ судѣвъ п. Янъ Чарнецкй зложити присягу яко безконфесійный и заразъ таки выгетимувавоа допытнымъ свѣдоцтвомъ староства. Трибуналь удаває заразъ на наряду и ухваливъ, що судія має або зложити присягу, або заплатити 50 зр. кары. Чарнецкй сейчасъ зложивъ 50 зр. Розприравъ отложено.

— **Новый судъ повѣтвой** отворено въ Мшанѣ долѣ шнѣй въ Галличнѣ.

— **Брошюру „Пильнуймося“** выдану въ Коломый ексминскувала ц. к. прокураторія забравши 2000 экземпляровъ.

— **Николай Василевичъ Гербель**, российский поєтъ и писатель, род. 1827 р., померъ дня 8 (20) марта с. р. Покойный приолуживъ великорусскй литературѣ именю своими переводами на російскй языкъ чужостороннихъ поєтовъ и писателѣвъ: Шекспира, Байрона, Шилера, Гете и др. Выдавъ такожъ Хрестоматію олавянскихъ поєтовъ, а зѣбрникъ творѣвъ нашего Гребѣяки выйшовъ подъ его редакцією.

— **(Дрѣбнй вѣсти.)** Подѣ Перемѣшлемъ Санъ выстѣпивъ на 2 метры по надѣ зеро и залывъ низины коло Радымна. — Предпріємство Ярославско-Сокальское желѣзничнй страшило на занесеннѣмъ водою будѣвлянымъ материалѣмъ до 30.000 зр. — Въ селѣ Брудно въ росс. Польци покусавъ скаженный кѣтъ, цѣлу родину робѣтника; пять особъ находится въ шпиталѣ варшавскѣмъ, однакъ безъ великой надѣѣ на выздоровленнє. — Засыпы снѣжнй навѣстели послѣдними часами майже цѣлу повнѣчю Европу, особливо повнѣчю Россію, где коммуникація желѣзнична або вздержана або утруднена; такъ на желѣзниця Рига-Динабургъ доперва по пяти дняхъ усунено великй засыпы снѣгу.

Вѣсти епархіальнй.

Зъ АВиархіи Львовской.

Каноничну инстишуцію получилъ о. Левъ Авдыковичъ зъ Товстого на кап. Голєшовъ, дек. скалатского.

Въ пропозицію принятй на Сливки дек. перегайничского оо. 1) Корн. Скоморовскй; 2) Ант. Билинкевичъ. На Акрышоры дек. пѣтыньского о. Ант. Билинкевичъ зъ Куропатникъ.

Объяли дуицпастырскй посады оо. Марк. Соновецкй завѣд. Вєлєсєва, дек. бучацкого; Густавъ Дроздовскй завѣд. Отынй; Августъ Густавъ завѣд. Помоняты, дек. Ходорѣвского; Ник. Вѣлєцкй сотруд. въ Зарванци; Лука Вобровичъ сотруд. въ Куровичахъ, дек. унѣвского.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

— **О. Юсєфъ Фациєвичъ**, приходникъ въ Дулбачѣ ходорѣвского деканатъ, членъ „Народного Дома“ и др. упокоивося въ 63 р. жита а 40 священства. Вѣчная ему память!

— **На стипендію имени Вол. Барѣвского** приолали: о. И. Дроздовскй въ Клебанѣвцѣ 2 зр., п-нѣ М. Герасимовичъ въ Бышкахъ 2 зр., п-нѣ Евг. Сероичковска въ Бышкахъ 1 зр., — разомъ 69 зр. 19½ кр.

— **На памятникъ бл. п. Володимиря Барѣвского** приолали дальше: Вп. Ип. Копытнянскй адѣкнотъ суд. въ Радєсовѣ 5 зр., В. Фангоръ адв. суд. въ Старѣмъ мѣстѣ 1 зр., М. Косєцкй въ Ст. мѣстѣ 1 зр., п-нѣ Ф. Косєцєка въ Стар. мѣстѣ 1 зр., К.

Давидовичъ во Львовѣ 1 зр., дръ А. В. Савковичъ въ Острополи 10 рубл. (11-80 зр. а. в.) о. П. Сѣчинскій въ Иваню пустомъ (отъ себе 1 зр., а отъ своихъ дочокъ ш.: Леониды, Катерины и Евеланы по 50 кр.) разомъ 2-50 зр. — Разомъ съ попередно выказанными 831 зр. 90 кр.

Переписка Редакци и Администраци.

Вн. Тернопольскому. Гроші збираня въ Галичинѣ на обновленіе могилы Т. Шевченка отдаютоя товариству „Просвѣтъ“, котра веде загальний рахунокъ тыхъ грошей и умѣщае ихъ въ касѣ щадничой. Коли на Украинѣ розпочнелся работа коло зреставрованя могилы, то „Просвѣта“ перешле ти гроші дотичному комитетови.

Торговля корѣйна

А. ПЕХОВИЧА
Львовъ, ул. Галицка ч. 40, напротивъ ч. к. Суду карного поручае на свята:

цукоръ въ головахъ, нѣсткахъ, муцѣ, фиги, дантель, розинки, мигдалы, цитрины, помаранчѣ, цинату малу и велику; всеке корѣнье и вина угорскы и краевы, румъ заграничный и краевый; гербату росейску, якъ такожь красны рѣжонны барвы до крашеня писанокъ и иншы товары входячы въ объѣмъ корѣйной торговли въ добрыхъ сортахъ и по найдешевшихъ цѣнахъ. (2-?)

Въ найновѣйшій часѣ загально препоручають многы лѣкарѣ безсмачный капсулки противъ цѣпнѣвъ (солитерѣвъ) антикаря Радлауера, яко найповѣнѣйше, найменше небезпечно и найскорше дѣлающе средство противъ той хоробы. Цѣна 3 зр. Проспекты даромъ. Розсылае Radlauer's Rothe Apotheke in Posen. Во Львовѣ складъ у антикаря Жигмонта Рукера, въ Крановѣ у властителя аптики Виктора Редина. (1-4)

Академикъ-правникъ

шукае лекци на село. Интересованъ звать отнестися до о. Петрицкого въ Ровдолѣ. (1-3)

Просьба о помѣчѣ!

Бувшій народный учитель Стефанъ Павловскій, усуненый зъ посады учительской зъ причинны своей недуги, якъ и неприхильности надзирателя школьного, не одержавши по 12 лѣтахъ службы нѣякого засмотрѣня, находится теперь съ женою и дѣтьми въ наибольшой нуждѣ! Будучи при томъ еще хвойн, бв лежавъ въ перемыслицкой больницы три мѣсяцѣ, просить той несчастный отецъ и мужъ милостивыхъ людей о матеріальной помѣчѣ. — Ласкавы датки звать П. Т. Датель присылати виростъ до Стефана Павловского въ Коритникахъ, почта Красичинъ.

Стефанъ Лаврентій,
повѣсть Едвардса зъ англійского въ двоухъ томахъ, цѣна 2 зр. 70 кр., зъ пересылкою почтовою 2 зр. 90 кр.
Достати можна въ администраци „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ
въ Львовѣ, при ул. Коперника ч. 5. мае честь поручити Вч. П. Т. Публицѣ и Вч. Духовенству свою РОБОТНОМУ МУЖЕСКОМУ ОДЕЖИ

посля найновѣйшой моды, зъ наилучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавы взгляды Вч. П. Т. Публицы и Вч. Духовенства, поручае ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавы замовленя выконуются въ найкращій рѣшѣмъ часѣ. (4-12)

ПРАКТИКОВАНА СЕМИНАРИСТКА

желае собѣ въ рускомъ священничомъ домѣ учить дѣти. Удѣляе основной науки руского, нѣмецкого и французского языка. Ближша вѣдомость въ редакци „Дѣла“. (3-3)

Прилюдна подяка
В. П. П. Д. ГЕРЦЛЕВИ

Вѣдѣнь, I. Adlergasse Nr. 1.

Снѣмъ заявляю Вамъ мою найщиршу подяку за выготовленіе для мене въ протягу 2 1/2 години штучныхъ зубѣвъ. Мимо имовѣрно короткого часу, въ котромъ ти

штучныя зубы

выготовлены збегали, суть они такъ надзвычайно добры, що я орудую ними такъ, якъбы се були мои власныя зубы, и для того могу якъ найсовѣтѣнѣйше препоручити Васъ П. Т. Публицѣ.

Йоахимъ Гаймъ, учитель музыки,
Вѣдѣнь III, Adamsasse 7, 4. поверхъ дверѣ 21.

Важне особенно для мешканцѣвъ провинци, котры по причинѣ, що штучныя зубы въ незвычайно короткомъ часѣ приготавливаются, въ протягу 24 години можуть выхати зъ Вѣднѣя зъ добрыми зубами, ошаджаючи собѣ въ той способѣ коштовъ на оплачуваняе готинницѣ. (1-3)

ЗАЯВЛЕНЬЕ.

По причинѣ великого банкротства

Фабрики зигарнокѣвъ

à la ville de Genève

въ Женевѣ, въ Швабшарн, есьмо въ можности дати наилучшій зигарки знавы въ цѣломъ свѣтѣ, пошмамо полонны цѣны. Треба коритати зъ такъ рѣдеон слачайности, чтобы прйти до такъ хорошого зигарка. Поруча на 10 лѣтъ.

Списъ зигарокѣвъ:
5000 цилиндрѣвъ, зигарокѣвъ кишневыхъ зъ наилучшого сѣбного никля, регулѣванъ на минуты, перше 14 зр. теперь лишь 5-25 зр. — дуже елегантна штука. Поруча за добрый хѣдъ на 10 лѣтъ.
2325 анкерѣвъ зъ 15 правдыми рубинами знамениты, регулѣванъ на секунды, перше 21 зр., теперь 7-25 зр. Окладна дуже дѣлкатна. Сѣбный никель гравированый. Поруча на 10 лѣтъ.
3650 ремонтурѣвъ зъ правдыго двократного золота, накручуваный безъ ключикѣвъ, зъ дуже дѣлкатною никлевою машинерією, найдешевшій и наилучшій зигарки въ свѣтѣ, перше 24 зр., теперь лишь 10-25 зр.
1000 анкерѣвъ зъ правдыго 13-зубового сѣбля, пробованый черезъ п. к. урядъ моветарный, на 16 рубинѣвъ, дуже добре регулѣваный. Перше 27 зр., теперь 12-40 зр.
1400 правдымъ ремонтурѣвъ зъ правдыго 13-зубового сѣбля, накручуваный безъ ключика, упривилѣванна машинерія зъ правдыго никля, регулѣваный на секунды, по почуваній еще цѣвъ, перше 35 зр. теперь 16-50 зр.
4200 французскихъ будячихъ зигарокѣвъ столовыхъ, всѣ зъ галасующимъ аппаратомъ, перше 12 зр., теперь лишь 4-80 зр., дуже цѣны для каждой родины, для каждого ремѣника. (1-2)
Каждо, хотябы найменше замовленю заладжуся точно въ сей часѣ. Треба якъ найкорше замовляти. На доказъ, що сей анонсъ не мае на цѣль цѣлаго обманства, обявуемося, скоро зигарки не сподобаются, притати ихъ назваъ а гроші звернути.
Th. Schmejkai,
Wollzeile 33. Wien.

Торговля
ФРИД. ШУБУТА И СЫНА
во Львовѣ, рынокъ 43

поручае по найнизшихъ цѣнахъ зъ власной фабрики:

Свѣчки восковы и стеариновы
бѣлы и малѣваны,
ЦЕРКОВНЫ и СТОЛОВЫ,
якъ такожь

ПОСТАВНИКИ, ТРОЙЦѣ и ГРОМНИЦѣ
въ великомъ выборѣ

ЦВѢТЫ
до свѣчокъ и вазонѣвъ

и
НАЙЛУЧШУ МАСУ
до запусканя помостѣвъ

въ 5 краскахъ
Ящикъ, котрого стане на одну велику мнату коштуе 1 зр.

Богато заосмотреный складъ

Полотенъ и столового бѣля,
БѣЛЯ ГОТОВОГО
мужеского и жѣночого

и наилучшихъ английскихъ
ШИФОНѣвъ и ШИРТТИНГѣвъ.

ВАЖНЕ ДЛЯ
ПРОВИНЦИ!

Найлучшу хиньско-росейску

11-? **ГЕРБАТУ**

1/2 кильо по зр. 2, 3 и 4

поручае и розсылае

торговля

Ф. Д. НОВИЦКОГО

ул. Галицка, ч. 52.

Прасованій дрѣжджѣ

зъ славной фабрики Ад. Иг. Мавтиера и Сына въ Вѣднѣ поручае

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ для ГАЛИЧИНЫ

въ торговля корѣйной

Кароля Баллабана во Львовѣ

При сѣй случайности звертаю увагу, що торговля жидѣвскъ на провинци по причинѣ припадающихъ святѣ дрѣжджѣ продавати не будутъ.

Высылки выпоняю дня 10 (22) цѣвтя. О скорѣй замовленя упрашаю. (1-3)

Торговля полотенъ и товаровъ бавовняныхъ

СТАНИСЛАВА БУШАКА
во Львовѣ, пляцъ Галицкій ч. 2

поручае по цѣнахъ найнизшихъ правдыи американскы ручны и нѣжны

МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ фабрики Wheeler-a Wilson-a въ Новѣмъ Йорку, котры и на послѣдній выставѣ въ Парижи презиовано наибольшую нагородою;

(7-10) такожь
американскы машины до шитя Howe-го

до ремѣничого ужитку

и машины до шитя Singer-a

зъ славной фабрики саской Клям. Миллера въ Дрезнѣ.

Части складовы тыхъ машинъ, якъ такожь нити, шовнѣ, иглы и смазвилло все на екадѣ.

Наука шитя безплатна, гаранциѣ многолѣтна.
Продажъ и на сплату послѣ умовы.

К. МѢЧКОВСКІЙ
Львовѣ, улица Городецка, ч. 79 с.

поручае свою

Торговлю товаровъ колоньяльныхъ, Ласокѣвъ, Винъ, Гербаты, — дальше Складъ свѣжихъ Дрѣжджей прасованныхъ и всѣкихъ Виктуалѣвъ

якъ такожь
заосмотрену въ всякы перекуски
Комнату до снѣданя

„МЕРТВІ ДУШѢ“

гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Выдавництва“ (278 сторѣвъ великон 8-ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; зъ пересылкою почтовою 2 зр.

Достати можна въ администраци „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійской.

Аптика
пѣдъ „Звѣздою“

ПЕТРА МИКОЛЯША

во Львовѣ
поручае:

Ольбъ рыбацкы зъ мноха
сѣтъ, печенный и нѣчимъ не заправляны, длаго найпоушнѣйшій для дѣтей скрофуличныхъ и терлячихъ на груди. Фляшка 80 кр.

Кава гомеопатична
дра ЛЮЦЕ (Lutze)
въ пачкахъ 1/4, 1/2 и 1 фунтовыхъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА ЗЪ ЖОЛУДИ
наилучшій сурогатъ правдыи кавы, дающій экорѣвый и пожиточный напитокъ, пакѣтъ 10 кр.

ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА
знаменита безъ приправъ, цѣла пачка 1 зр. 58 кр., пѣвъ пачки 75 кр.

КАКАО стовченый въ порошокъ цѣла пуделко 70 кр., пѣвъ пуделка 40 кр.

Молоко згущене швайцарске
знамените средство поживне для дѣтей, пушка 55 кр.

Нестля порошокъ для дѣтей
вступаютій зовѣмъ материнскій кормъ пушка 90 кр.

ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА
зъ господарствѣ необходимыхъ для выготовленя доброго, сильного росолу, въ пушкахъ по кр. 85, зр. 1-55, 2-75 и 5-30.

ТАРИОСА P. GROULT
давча дуже поживну супу пачка 70 кр.

Экстракты зъ солоду
зъ рѣжныхъ сабракъ, н. пр. Schering's, Liebe's, Lobland'a чисты и зъ рѣжными додатками, якъ хининоу, рыбацкымъ олѣмъ, вапномъ, желѣзомъ, по 60, 90 кр. и 1 зр.

ВОДА ДО ОЧЕЙ
РОМЕРСТАВЗЕНА
еяшка зр. 1-30.

Мораса пlynъ
скрѣпляющій волосѣ
пѣвъ еяшки 80 кр., цѣла 1 зр. 20 кр.

Дра **КАРОЛЯ МИКОЛЯША**
Испанскы вина лѣчничы
приваный знаменитыми а свѣдѣтвими В. П. пров. и докторѣвъ: Вондленкого, Вгаун'a von Fernwald, Sprath'a, Drasche'го, Lorinser'a, Корчиньского, Видмана, Едв. Савидкого, Зембицкого, Стеленского, Воляна, Задозецкого, Стоклова и Матеи Якубовского отначенъ, пров. хеминъ дра Радншевскимъ хемично досѣдженъ и знаменитыми узнаи:

Испанскы вино хинове
для скрѣпленя.

Испанскы вино хиново-жельзисте
противъ безкровности и нервныхъ хоробъ.

ИСПАНСКЕ
вино пепсинове
противъ недостаточного травленя.

ИСПАНСКЕ
вино пептонове
противъ выхудѣня въ хоробѣхъ упертыхъ, покормъ переходящій престо въ кровь.

Испанскы
ВИНО РУМБАРЪАРОВЕ
противъ катарѣвъ желудка и кишокъ.

Тожъ само выше поименоваными профессорами и лѣкарями за наилучшій приваный:

Для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ
КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE
четверть-литрова бутелка 1 зр. 80 кр.

ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ
четверть литр. бут. 2 зр. 50 кр.

Вино маляга старе
четверть-литрова бутелка 1 зр. 20 кр.

Вино испанскы для реконвалесцентѣвъ.
четверть-литрова бутелка 1 зр.

Плястеръ на нагнѣтки Боксбергера
звѣй 35 кр.

Кровянка все свѣжа
окалина банька 1 зр. 20 кр.

Цукорки солодовы власны и цукорки мховы
противъ кашлеви, хрипкамъ и болѣмъ горла

ЗЕРНЯТА АНТИКАТАРАЛЬНЫ
Дра VOSSA пуделко 70 кр.

Правдыи зернята Моризона
пара пуделокъ зр. 1-50 и 3-50.

Правдыи СИРОПЪ PAGLIANO
еяшка 1 зр.

Порошки Зайдлицкы
власного выробу, неуступающій жаднымъ иншимъ шо до зѣку, пуделко 1 зр.

Горѣвка французка зъ Бордо
опроваждена и тутъ до еяшкѣ напонована: чиста 1/2, еяшки 60 кр., цѣла еяшка 1 зр., зъ солою послѣ припыну В. Леа 1/2, еяшки 70 кр., цѣла еяшка 1-20.

Вода салицилева и порошокъ салицилевый
до устѣ, наилучше средство до консервованя зубѣвъ и противъ немилон вошѣ зъ устѣ, еяшка воды 60 кр., пуделко порошоку 30 кр. и 1 зр.

ПОМАДА ALKALOID
наилучша помада до волосѣ, скрѣпляюща порѣсть и вдержуща выпаданяе волосѣ, слонкъ 60 кр.

Вода кольоньска
власного выробу, дуже добра, по 60 кр. и 1 зр. I. M. Фарны о половину меншій еяшки 60 кр. и 1 зр.

ПАРФУМЫ французскы
власного выробу.

ШУДЕРЪ французскы правдыи
и власного выробу.

Плынъ на отморозеня, власного выробу.
Оцѣтъ дезинфекциный, власн. выробу.

Годзембина Малишевского противъ ревматизмови и гостени.

ВОДА ДО УСТѢ АНАТЕРИНОВА
власного выробу, ел. 40 кр.

Олѣкъ зъ сосны Pinus Panilio
до розтруваня въ воздухѣ, еяшкѣ 80 кр.

Глицериновы выробы Зарга,
рѣжнй мыла, кремы глицериновы и часта глицерина.

Кромъ тутъ наведеныхъ есть еще множество иншихъ средствъ до лѣченя, прирѣдѣвъ хирургичныхъ и матеріалѣвъ.
ВИНА МОИ ЛѢЧАЩЫ и НАНОЪ для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ находятся на складѣ и въ всѣхъ реноменованыхъ аптикахъ Галичины и Кракова, якъ такожь въ всѣхъ краяхъ коронныхъ.

Высылки почтою або желѣзницей выконуются безъ проволоки.